

ÅRSRAPPORT

2025

**DET NATIONALE PARTNERSKAB
MOD HJEMLØSHED**

Indholdsfortegnelse

Forord	5
Det Nationale Partnerskab mod Hjemløshed - anbefalinger til det politiske niveau	6
Præsentation af afrapporteringens indhold	11
Partnerskabets afsluttende bemærkninger om omlægningen	12
Borgerens stemme.....	14
<i>Tema:</i>	14
<i>Forebyggelse af hjemløshed</i>	14
<i>Tema:</i>	17
<i>Bolig og botilbud</i>	17
Tal og data	20
Opfølgning på SSA-initiativer.....	27
Videnspor 2025	30
Hvad kommer?	33
Overblik over Partnerskabets arbejde 2022-2025	35

Forord

Med regeringsgrundlaget satte regeringen en klar ambition om at bekæmpe hjemløsheden i Danmark. Med hjemløseomlægningen har vi taget et stort og vigtigt skridt i den rigtige retning. Skal vi for alvor lykkes og i mål, kræver det omstilling *hele* vejen rundt – både på herbergerne, i kommunerne og ved civilsamfundsaktørerne, der hver dag gør en stor forskel for de mennesker, der lever i hjemløshed.

Samtidig skal vi sikre os, at de politiske ambitioner og intentioner virker i praksis til gavn for de mennesker, der lever i hjemløshed. Her har Partnerskabet de sidste fire år spillet en vigtig rolle for os politikere ved løbende at rejse de problemstillinger, der er opstået undervejs, og rapporteret tilbage til os.

Vi har lyttet til Partnerskabets anbefalinger! Og vi har allerede taget initiativ til en række justeringer for at forbedre indsatsen. Det gælder ikke mindst indsatsen for gadesovere, hvor vi i sensommeren indgik en aftale om blandt andet at udvide refusionsordningen for bostøtte efter Housing First-tilgangen, så der gives 50 pct. statsrefusion på udgifterne til bostøtte til mennesker i alle typer af hjemløshed. Det gælder dermed også for mennesker, der lever på gaden.

Samtidig har vi besluttet, at vi vil fastholde den nuværende refusionsperiode på et herbergsophold på 120 dage i yderligere to år, hvorefter refusionsperioden vil blive reduceret til 90 dage.

Derudover vil regeringen med forskellige initiativer gøre det nemmere at tilvejebringe boliger til personer i hjemløshed. Regeringen har lagt op til at hæve maksimumbeløbet i højprisområder, så byggeriet kan komme i gang igen, der hvor der er et stort behov for betalbare boliger. Derudover vil regeringen omprioritere 100 mio. kr. i *Fonden for blandede byer*, så puljen til tilskud til midlertidigt huslejetilskud kan blive tilført ekstra midler. Det er et vigtigt redskab i at skabe billige boliger her og nu. I samme ombæring foreslås det at justere i puljen til tilskud til etablering af små almene familieboliger, så der kan blive bygget flere betalbare boliger, som kommunerne kan anvise til borgere med et akut boligbehov. Slutteligt vil regeringen afsætte 15 mio. kr. i 2026 til, at kommunerne midlertidigt får bedre mulighed for at holde hånden under de mest udsatte gennem et huslejetilskud.

Vi er nået langt. Men der er vej endnu. Det er derfor også vigtigt, at vi bliver ved med at følge udviklingen af omlægningen af indsatsen mod hjemløshed og bliver gjort opmærksom på de nye problemstillinger, der måtte dukke op undervejs.

Jeg vil gerne sige tak til Partnerskabet for de sidste fire år at følge omlægningen tæt og for løbende at rejse problemstillinger, som er opstået undervejs i jeres arbejde med de allermest udsatte. Det er problemstillinger, vi har taget til os, arbejdet med og fortsat vil kigge på.

Rigtig god læselyst!

Sophie Hæstorp Andersen

Social- og boligminister

Det Nationale Partnerskab mod Hjemløshed

– anbefalinger til det politiske niveau

Det Nationale Partnerskab mod Hjemløshed har til opgave i årene 2022-2025 at følge omlægningen af indsatsen mod hjemløshed, implementeringen af Housing First-tilgangen samt målsætningerne om at reducere antallet af borgere i hjemløshed og afskaffe langvarig hjemløshed. Omlægningen af indsatsen mod hjemløshed blev vedtaget ved lov pr. 1. oktober 2023.

Partnerskabet består af en række centrale aktører på hjemløshedsområdet, bl.a. civilsamfundsaktører, boformer, kommuner, faglige organisationer og borgere.

Partnerskabet er etableret som følge af *Aftalen om udmøntning af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet 2022-2025*. Med etableringen af Partnerskabet er det aftalt, at der årligt afrapporteres om Partnerskabets drøftelser til det politiske niveau, så der kan ske en politisk opfølgning på omlægningen af indsatsen mod hjemløshed.

Som en del af årets afrapportering præsenterer Partnerskabet en række anbefalinger til det politiske niveau, som tager afsæt i Partnerskabets drøftelser på partnerskabsmødet i foråret 2025. Nogle af anbefalingerne retter sig mod strukturelle forhold og tiltag, mens de øvrige anbefalinger har tematisk fokus på de specialiserede støttemetoder efter Housing First-tilgangen og på at støtte borgere med erfaring i hjemløshed i etablering i eget hjem.

TVÆRGÅENDE ANBEFALINGER

Lige adgang til støtte: Reformen på hjemløshedsområdet skal nå alle i hjemløshed

Den nuværende omlægning af indsatsen mod hjemløshed skaber uligheder for målgruppen og efterlader mange borgere i en situation, hvor det kan være svært at få den nødvendige støtte. Omlægningen fokuserer udelukkende på borgere, der har opholdt sig på en boform efter § 110 i serviceloven (herberger og forsorgshjem), og adresserer derfor kun ca. halvdelen af de borgere, der lever i hjemløshed. Denne begrænsning er et resultat af ændrede refusionsregler, som påvirker kommunernes prioritering og tilrettelæggelse af hjemløshedsindsatsen lokalt.

Eksklusionen underminerer de nationale mål om at reducere antallet af borgere i hjemløshed og afskaffe langvarig hjemløshed. For at opnå disse mål ser Partnerskabet det som afgørende, at alle borgere i hjemløshed får tilbudt den rette støtte, uanset hvilken hjemløshedssituation de befinder sig i.

Øget fokus på borgernes betalingsevne

Med kontanthjælpsreformen på beskæftigelsesområdet er muligheden for at yde den særlige støtte til dem, som har høje boligudgifter eller en stor forsørgerbyrde (den tidligere § 34 i aktivloven) afskaffet for kontanthjælpsmodtagere, og samtidig går visse grupper ned i ydelse. Derudover bliver den særlige støtte for andre målgrupper afskaffet 1. juli 2026 med beskæftigelsesreformen. Særlig støtte udfases over tre år for målgrupper, der har adgang til ydelsen pr. 1. januar 2026. Det har konsekvenser for borgere i udsathed, herunder borgere i hjemløshed. Nogle vil ikke længere kunne betale deres husleje, hvilket kan resultere i udsættelse af egen bolig, mens andre slet ikke vil kunne komme i betragtning til en bolig pga. (lav) betalingsevne. Ambitionerne for omlægningen mod hjemløshed kan kun blive indfriet, hvis borgernes økonomiske situation samtidig sikres, så de reelt kan få og fastholde en bolig på sigt. Derfor anbefaler Partnerskabet et øget politisk fokus på borgernes betalingsevne, så borgernes økonomiske situation på den ene side ikke bliver en barriere for at komme ud af hjemløshedssituationen og på den anden side ikke bidrager til, at den opstår.

Ny politisk aftale af september 2025 udvider refusionsordningen for bostøtte efter Housing First-tilgangen (§ 85 a i serviceloven) til alle typer af hjemløshed.

ANBEFALINGER MED FOKUS PÅ AT UDBREDE SPECIALISERET STØTTE EFTER HOUSING FIRST-TILGANGEN TIL BORGERE I HJEMLØSHED

Anbefalingerne adresserer udbredelsen af de specialiserede støttemetoder inden for Housing First-tilgangen: CTI (Critical Time Intervention), ICM (Intensive Case Management), ACT (Assertive Community Treatment) og M-ACT (Modificeret Assertive Community Treatment). I det følgende benyttes forkortelserne som betegnelse for metoderne.

At flere borgere med komplekse støttebehov skal tilbydes ACT/M-ACT

ACT og M-ACT-metoderne skal udbredes for at sikre, at flere borgere i hjemløshed får den rette støtte. De specialiserede støttemetoder er særligt velegnede til borgere med de mest komplekse støttebehov, som har brug for en tværfaglig indsats.

Derfor anbefales det, at der iværksættes udviklingsprojekter på tværs af kommuner og regioner for at fremme udbredelsen af de specialiserede støttemetoder i arbejdet med borgere i hjemløshed. Særligt er det relevant med udviklingsprojekter med fokus på udbredelsen af ACT og M-ACT. Projekterne skal tilpasses lokale forhold og understøtte, hvordan tværfaglige og integrerede metoder kan tilrettelægges, ledes og organiseres i både store, mellemstore og mindre kommuner. De specialiserede støttemetoder skal endvidere tilbydes alle målgrupper af borgere i hjemløshed, der har komplekse støttebehov, herunder også "gadesovere" og "sofasovere". Anbefalingen bidrager således til en styrket implementering af Housing First-tilgangen.

At styrke kvaliteten i den specialiserede støtte efter Housing First-tilgangen

Kvaliteten af den specialiserede støtte skal løftes p.b.a. en mere omfattende uddannelse, der skal være lettere tilgængelig på tværs af landet. Det gælder for alle de specialiserede støttemetoder, dvs. CTI, ICM, M-ACT og ACT. Uddannelsen har til formål at understøtte et solidt fagligt fundament i praksis. Særligt uddannelse i CTI og ICM skal prioriteres.

Uddannelsen skal styrke bostøttemedarbejdernes faglige praksis og kompetencer til at arbejde med de specialiserede støttemetoder. Den skal samtidig fremme bostøttemedarbejdernes kompetencer til at brobygge til civilsamfundet og samarbejde med boligorganisationer. Uddannelsen skal også udvikle viden om målgruppernes særlige behov, heriblandt etniske minoriteter, LGBT+-personer og personer med handicap eller traumer. Lederne skal inddrages gennem lederrettet uddannelse, der sikrer, at de kan implementere og organisere arbejdet med de specialiserede støttemetoder i Housing First-tilgangen. En højere kvalitet i undervisningen bidrager til øget metodeefterlevelse (fidelitet).

At fastsætte ensartede takstniveauer på støtte efter de specialiserede støttemetoder CTI og ICM

Partnerskabet anbefaler, at der fastsættes ensartede takstniveauer for de specialiserede støttemetoder CTI og ICM for at sikre en ensartet og høj kvalitet i anvendelsen af de specialiserede støttemetoder fra Housing-First-tilgangen. For øjeblikket er der for stor forskel på taksterne på tværs af landet. Personaleressourcerne udgør den største andel af udgifterne. De ensartede takstniveauer skal afspejle de ressourcer og kompetencer, der er nødvendige for at anvende metoderne struktureret og rigtigt. Herunder bør der også tages hensyn til udgifter til transport mm. Taksten kunne med fordel deles op i en basistakst og en lokal takst med tydeliggørelse af et økonomisk loft og indhold i den lokale takst.

Et ensartet takstniveau vil desuden bidrage til at skabe ensartede vilkår på tværs af kommuner og § 110-boformer. Det vil samtidigt reducere sandsynligheden for, at kortsigtede økonomiske hensyn kan blive styrende for såvel valg af metode som en effektiv og rigtig efterlevelse af den metode, der sættes i værk. Rigtig efterlevelse understøttes desuden af, at der stilles krav til vedligeholdelse af medarbejdernes kompetencer. Nationale takstniveauer og vilkår bidrager således til at sikre kvalitet og efterlevelse af Housing First-tilgangen i praksis.

Partnerskabets drøftelser om anbefalingerne til temaet 'den specialiserede støtte'

Partnerskabet drøftede metodeefterlevelse (fidelitet) og caseload som en forudsætning for god kvalitet i den specialiserede støtte efter Housing First-tilgangen. Desuden drøftede Partnerskabet forskellen i, hvordan de nationale kortlægninger definerer hjemløshed vha. de forskellige hjemløshedssituationer. Derudover drøftede Partnerskabet, hvordan omlægningen af indsatsen mod hjemløshed grundet refusionsreglerne kan medvirke til at begrænse, hvilke borgere der får støtten, idet refusionen er koblet op på ophold på en § 110-boform. Partnerskabet fremhævede, at et bredere fokus i omlægningen af indsatsen mod hjemløshed på alle borgere i hjemløshed kan bidrage til en mere lige adgang til støtte, uanset hvilken hjemløshedssituation den enkelte borger befinder sig i. I forlængelse heraf reflekterede Partnerskabet over, om der er brug for en national definition af hjemløshed, der skal understøtte det brede fokus på målgruppen samt bidrage til at styrke det forebyggende arbejde.

ANBEFALINGER MED FOKUS PÅ AT STØTTE BORGERE MED ERFARING I HJEMLØSHED I ETABLERING I EGET HJEM

At alle borgere i hjemløshed får støtte til etablering i og fastholdelse af eget hjem

Etablering i og fastholdelse af eget hjem kan være en udfordring for mange borgere i hjemløshed. Indflytningen indebærer en række praktiske opgaver, som den enkelte kan have brug for støtte til, og som er afgørende for at kunne falde til i boligen og gøre den til et hjem.

Det anbefales derfor, at den sociale og praktiske støtte til borgere i hjemløshed – baseret på de specialiserede støtte-metoder – også indeholder opgaver relateret til indflytning og etablering af eget hjem. Hertil at kommunerne, som ansvarlig myndighed, aktivt bør inddrage civilsamfundet, boligforeninger, andre fagforvaltninger m.fl.

At forebygge ensomhed og bygge bro til civilsamfundet

Ensomhed er en central udfordring, som påvirker mulighederne for, at borgere, som tidligere har levet i hjemløshed, kan fastholde deres egen bolig. Derfor skal støtte til at opbygge sociale netværk, herunder opbygning samt fastholdelse af kontakt til familie, venner og andre nære relationer, være en integreret del af indsatsen – også i højere grad end i dag.

Det anbefales derfor, at der kommer et øget fokus på at understøtte den enkelte borger i at opbygge sociale netværk og indgå i meningsfulde fællesskaber. Det skal ske i et samarbejde på tværs af relevante aktører, fx kommune, civilsamfund, boligorganisationer, psykiatrien m.fl. Dertil anbefaler Partnerskabet, at der i uddannelsen af bostøtte-medarbejderne indgår et fokus på at følge op på den enkelte borgers trivsel og forebygge ensomhed under hensyntagen til den enkeltes behov. Herunder at bygge bro til civilsamfundet som en integreret del af den sociale støtteindsats og i overensstemmelse med Housing First-tilgangen.

At der udvikles gode procedurer for at gribe den enkelte borger rettidigt og forebygge tilbagefald til hjemløshed

Borgere med erfaring med hjemløshed befinder sig ofte i risiko for at falde tilbage i hjemløshed efter at have fået egen bolig. Det kan være pga. skrøbelig økonomi, evt. huslejerestance, utilstrækkelig støtte eller andre forhold, der kan udgøre en trussel i forhold til at miste eller blive sat ud af boligen. Derfor er det afgørende, at de enkelte borgere ikke står alene for tidligt eller "falder mellem flere stole" i velfærdssystemet, når der er brug for støtte.

Det er derfor afgørende, at man, som Housing First-tilgangen foreskriver, arbejder systematisk og tværgående mellem kommune, civilsamfund og boligorganisationer om at sikre en fleksibel, vedholdende og helhedsorienteret støtte til borgernes fastholdelse af egen bolig, så længe borgerne har behov for det. Herunder at borgerne, og dem omkring dem, altid har et sted at henvende sig, når det bliver svært at være i eget hjem, og at der sikres rettidig forebyggelse af udsættelser. Det anbefales, at dette sker i tæt samarbejde med boligorganisationer og civilsamfund, og at der sikres klare aftaler og rammevilkår for disse aktørers samarbejde med kommunerne.

Partnerskabets drøftelser om anbefalingerne til temaet 'etablering i eget hjem'

Partnerskabet påpegede, at kommunerne og civilsamfundet er hinandens forudsætninger for at lykkes med, at borgere bliver etableret i egen bolig og understøttes i at fastholde boligen over tid. Derudover drøftede Partnerskabet, hvordan man bedst muligt kan imødekomme de udfordringer, som borgere kan opleve ved huslejerestancer. Partnerskabet fremhævede bl.a., at det vil være nødvendigt at styrke samarbejdet med boligorganisationerne, da dette kan bidrage til at forebygge udsættelser. Endeligt drøftede Partnerskabet, hvordan man bør håndtere afskaffelsen af § 34 i aktivloven, da det forventes at skabe udfordringer for mange borgers boligsituation. Der var enighed i Partnerskabet om at styrke opmærksomheden på borgernes betalingsevne i en fælles anbefaling fra Partnerskabet, som beskrevet ovenfor.

For at understøtte dybdegående drøftelser i Partnerskabet er der nedsat fire mindre arbejdsarenaer (arbejdsgrupper), hvert med et specifikt tema. Temaerne for arbejdsarenaerne er udpeget af Partnerskabet. Drøftelserne i arbejdsarenaerne har haft til formål at informere og styrke de fælles drøftelser på partnerskabsmøderne og dermed danne afsæt for Partnerskabets samlede anbefalinger til det politiske niveau.

De nævnte anbefalinger udspringer af en proces, hvor de to arbejdsarenaer inden for temaerne 'den specialiserede støtte' og 'etablering i eget hjem' først har formuleret anbefalinger, der efterfølgende er blevet forelagt og kvalificeret af Partnerskabet. De temaspecifikke anbefalinger suppleres med nogle tværgående anbefalinger, der ligeledes udspringer af drøftelserne i Partnerskabet.

I 2024 havde Partnerskabet fokus på at drøfte tematikkerne: 'Overgang til egen bolig' og 'Det gode ophold på en boform efter § 110' og præsenterede tematiske anbefalinger i sidste års afrapportering.

Præsentation af afrapporteringens indhold

Afrapporteringen præsenterer Partnerskabets drøftelser på baggrund af de to partnerskabsmøder, der er afholdt i 2025. Møderne udgør Partnerskabets syvende og ottende møde.

Afrapporteringen har følgende overordnede temaer:

Partnerskabets anbefalinger til det politiske niveau

Dette års afrapportering præsenterer Partnerskabets anbefalinger til det politiske niveau til det videre arbejde med omlægningen. Anbefalingerne bygger på Partnerskabets arbejdsarenaer (underliggende arbejdsgrupper) og supplerer de anbefalinger, der blev fremlagt i efteråret 2024, og som indgår i sidste års afrapportering. Afrapporteringen indeholder to overordnede anbefalinger om borgernes betalingsevne og lige adgang til støtte til alle borgere i hjemløshed. Hertil har Partnerskabet udpeget anbefalinger inden for temaerne 'den specialiserede støtte' og 'etablering i eget hjem'. Se side 6-8.

Afsluttende opmærksomhedspunkter og erfaringer fra praksis

Et gennemgående fokus på årets partnerskabsmøder har været at samle op på de hidtidige erfaringer med omlægningen af indsatsen mod hjemløshed. Drøftelserne har haft karakter af åbne refleksioner og erfaringsudveksling og har ledt til udarbejdelsen af en række afsluttende bemærkninger, som præsenteres på side 12-13.

Partnerskabet er desuden blevet præsenteret for erfaringer fra praksis fra konkrete initiativer, som udspringer af *Aftalen om udmøntning af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet 2022-2025* (SSA-aftalen). Se side 27-29.

Borgerperspektiver og ny viden om temaerne 'Forebyggelse af hjemløshed' samt 'Bolig og botilbud'

I 2025 har Partnerskabet arbejdet med temaerne 'Forebyggelse af hjemløshed' og 'Bolig og botilbud' på tværs af deltagelses- og vidensspor. I deltagelsessporet har Rådet for Socialt Udsatte talt med personer med erfaringer med hjemløshed for at sikre deres perspektiver i arbejdet med omlægningen af indsatsen. Perspektiverne blev præsenteret og drøftet på årets partnerskabsmøder. Se side 14-19.

Samtidig har Partnerskabet bestilt vidensprodukter inden for de samme temaer, hvilket har resulteret i tre udgivelser, som vil være tilgængelige via Social- og Boligstyrelsens hjemmeside fra årsskiftet. Se side 30-32.

Nyeste data fra nationale registre om omlægningen af indsatsen mod hjemløshed

Afrapporteringen præsenterer Partnerskabets opfølgning på omlægningen baseret på de nyeste data på hjemløshedsområdet. Dataopfølgningen tager udgangspunkt i de fokuspunkter, Partnerskabet har udvalgt på baggrund af det politiske opdrag, SSA-aftalen 2022-2025. Årets afrapportering fremhæver udviklingen i omfanget af boliger med en husleje under 3.500 kr. om måneden, brugen af boformer efter § 110 og udbredelsen af social støtte efter § 85 a. Dataopfølgningen bygger på nationale registre for 2024 og giver de første indikationer på omlægningens betydning. Se side 20-26.

Partnerskabets afsluttende bemærkninger om omlægningen

På årets to partnerskabsmøder har det været et gennemgående fokus at samle op på og reflektere over erfaringerne med omlægningen af indsatsen mod hjemløshed. Drøftelserne har være præget af åbenhed og gensidig erfaringsudveksling, med henblik på at fremhæve både succeser med omlægningen og områder med et uudnyttet potentiale.

Partnerskabet fremhæver særligt følgende erfaringer i arbejdet med omlægningen:

- **Fælles metode og sprog.** Housing First-tilgangen giver et fælles sprog og styrker det tværgående samarbejde både internt i kommuner og på tværs af sektorer. Den systematiske tilgang balancerer fleksibilitet ift. borgernes behov med en evidensbaseret praksis.
- **Sammenhæng i indsatsen.** Kommunerne samarbejder mere på tværs og skaber sammenhængende indsatser. Det opsøgende arbejde er en effektiv metode til at etablere og fastholde kontakt til borgere med komplekse behov.
- **Boliger i fokus.** Samarbejdsstrukturer bliver etableret med fokus på at skaffe boliger, eksempelvis gennem anvisningsaftaler.
- **Politisk forståelse og økonomiske incitamerter.** Den politiske opbakning har haft en positiv effekt, og de økonomiske incitamerter har understøttet implementeringen af omlægningen.
- **Databaseret omlægning.** Der er kommet flere data, der bidrager til at understøtte arbejdet med omlægningen.

Partnerskabet har gennem initiativperioden løbende fremhævet opmærksomhedspunkter og anbefalinger til det politiske niveau i den årlige afrapportering. Det gælder også i denne afsluttende rapport, hvor partnerskabet har udarbejdet en række afsluttende bemærkninger, der adresserer centrale opmærksomhedspunkter. Bemærkningerne rummer enten gentagelser af tidligere fremhævede pointer eller nye perspektiver, der fortjener politisk opmærksomhed, og fremgår af Partnerskabets postkort til det politiske niveau på næste side.

POSTKORT FRA PARTNERSKABET TIL DET POLITISKE NIVEAU

- Flere billige boliger til målgruppen er forudsætningen for at lykkes med Housing First-tilgangen.
- Der er behov for at tænke anderledes og skabe flere muligheder for at bygge flere skæve og alternative boliger og mindre bureaukrati på boligområdet.
- En bred vifte af boligformer er nødvendig for at imødekomme de forskellige behov hos borgere i hjemløshed.
- Boligerne skal være betalbare, inkl. forbrugsudgifter, og modsvares af rimelige ydelser eller et tilskud, som sikrer et minimumrådighedsbeløb for den enkelte.
- Fasthold fokus på, at opdatere data om boligudbud og betalbare boliger.

- Der skal være mere fokus på ACT-indsatser, som kan hjælpe borgere med komplekse behov.
- Fokus på fleksibilitet i bostøtten, som i højere grad skal kunne tilpasses den enkeltes behov.
- Mere fokus på forebyggelse af hjemløshed. Der skal sættes en prop i inflowet til hjemløshed.
- Tilbud om fællesskaber og job skal ske med respekt for den enkeltes ønsker og behov.
- Der skal være fokus på kvalitet på boformer for borgere i hjemløshed og ikke alene kapaciteten ved udmøntning af ny politisk aftale på §110-området om kapacitetsstyring af området.

- Der skal være statslig finansiering af natvarmestuer.
- Der skal være et organ, der følger implementeringen af hjemløshedsreformen på tværs af beskæftigelses-, sundheds- og boligområdet, med de relevante politikere tæt på.
- Stop reformstormen! Der skal sikres sammenhæng på tværs af politiske reformer, så nye tiltag ikke forhindrer udbredelse af Housing First-tilgangen!
- Der er brug for en national incitamentsstruktur, der understøtter bekæmpelse af hjemløshed på tværs af kommunegrænser og sektorer.

Borgerens stemme

Rådet for Socialt Udsatte er en del af Partnerskabet og har i det regi ansvaret for at tilvejebringe viden og erfaringer fra borgere, der er i hjemløshed eller tidligere har levet i hjemløshed. Processen kaldes for deltagersessporet. Formålet med deltagersessporet er at give borgerne mulighed for aktivt at bidrage med viden og erfaring i arbejdet med omlægning af indsatsen mod hjemløshed. Partnerskabet udvælger, hvilke temaer deltagersessporet skal belyse, og temaerne for 2025 var: 'Forebyggelse af hjemløshed' samt 'Bolig og botilbud'.

På de næste sider præsenteres hovedpointer fra deltagerperspektivet på disse to temaer.

TEMA:

Forebyggelse af hjemløshed

Med dette tema er det blevet undersøgt, hvad borgere med hjemløshedserfaring ønskede var blevet gjort anderledes for at hjælpe dem, så de ikke oplevede en hjemløshedssituation.

Temaet blev drøftet på en heldagsworkshop i Odense med 13 deltagere og et gruppeinterview med 6 deltagere i Aalborg. Deltagerne havde mellem 3-25 års erfaring med hjemløshed. 12 af deltagerne havde erfaring med rusmiddelafhængighed, 11 havde erfaring med afsoning og 8 havde erfaring fra psykiatrien. Der har således været anlagt et tværsektorielt fokus, hvor der bl.a. indsamles viden fra borgere, der har været i Danmarks Fængsler (tidligere kriminalforsorgen) og psykiatrien, forud for at deres hjemløshedssituation opstod.

For at belyse, hvordan hjemløshed forebygges, var det nødvendigt først at tale med deltagerne om deres veje ind i hjemløshed, forud for at deltagerne præsenterede konkrete tiltag, der kunne have forhindret, at de endte i en hjemløshedssituation.

Veje ind i hjemløshed

Langt de fleste af deltagerne har haft en barndom og ungdom præget af svigt og mistrivsel, som har banet vejen for et udsat liv med hjemløshed. For andre er udsathedens star-

tet senere i livet som følge af fx livskriser eller traumatiske hændelser, som har ført til psykiske kriser, rusmiddelafhængighed og til hjemløshed. En del af deltagerne oplever, at miljøerne omkring herberger og forsorgshjem er for kaotiske, men at der ikke er alternative akuttilbud, der passer til deres behov. Manglen på alternative 'mellemtilbud' øger risikoen for langvarig hjemløshed, fordi man står uden nogen, der kan hjælpe én videre.

Overgangen fra Danmarks Fængsler eller psykiatrien

For flere af deltagerne har overgangen fra løsladelse fra fængsel eller udskrivelse fra psykiatrien ført til hjemløshed.

Flere deltagere beskriver, hvordan de er blevet løsladt direkte til gaden uden kontakt eller opfølgning fra kommunen. Forløb i rusmiddelbehandling er afbrudt, så de selv skulle opsøge behandling og starte forfra, ligesom nødvendig medicinering ikke blev videreført efter afsoning.

Flere deltagere oplever at blive udskrevet fra psykiatrien uden tilstrækkelig støtte. Nogle udskrives, før de er klar, andre til ophold på § 110-boformer i stedet for botilbud, og endeligt er der nogle, der udskrives til egen bolig uden opfølgning, selvom de har brug for omfattende støtte. Enkelte fortæller om udskrivelse direkte til gaden efter akutindlæggelse, hvilket har ført til tilbagefald til hjemløshed. En enkelt deltager fortæller at have modtaget en liste ved udskrivelsen med kontaktoplysninger til væresteder og § 110-boformer uden konkret hjælp til at skabe en stabil overgang.

Deltagernes samlede anbefalinger til, hvordan man forbygger hjemløshed

Deltagernes erfaringer og oplevelser giver et indblik i de mange og komplekse veje, der kan føre til hjemløshed. På baggrund af det, er deltagerne kommet med konkrete anbefalinger til, hvordan man forbygger hjemløshed, som kan ses herunder.

Barndom og ungdom

Deltagerne anbefaler:

- at styrke forebyggende indsatser for udsatte børn og unge, fx ved tidlig opsporing. Det kræver stærk faglighed at se de dybe revner og vide, hvad der kan gøres for, at hjælpen ikke bliver lappeløsninger.
- at styrke indsatsen og støtten for unge borgere i overgangen fra anbringelse til egen bolig.

HER MÅ DER
HJÆLP TIL !!

Livskriser

Deltagerne anbefaler:

- at sikre hurtig hjælp ved livskriser, fx nemmere adgang til psykologhjælp.

Når man ikke passer ind i de tilbud, der er

Deltagerne anbefaler:

- at sikre flere akuttilbud (under service-lovens § 110), der imødekommer behov hos 'mellemgruppen', der ikke har en rus-middelafhængighed.

Fra hjemløshed til egen bolig

Deltagerne anbefaler:

- at sikre den rette støtte fra start, efter man er flyttet ind i egen bolig.
- at sikre en bolig, der passer til ens behov og ønsker fra start.
- at sikre flere botilbud efter §§ 107-108 til dem, der har brug for det.

Risikofyldte overgange fra psykiatri eller løsladelse fra Danmarks Fængsler

Deltagerne anbefaler:

- at sikre overgangen fra løsladelse, så man ikke løslades til gaden.
- at sikre overgangen fra psykiatrien, så nogen griber én, når man bliver udskrevet.

At blive mødt som menneske

Deltagerne anbefaler:

- at blive mødt som et menneske og ikke bare et sagsnummer, der går fra sted til sted. At man bliver grebet, mødes med omsorg, og at man oplever at blive taget alvorligt og føle sig værdifuld.
- at have én fast sagsbehandler – ikke 25 eller 63, så man ikke skal starte forfra hele tiden. At have en relation, der bliver. Én der ser én, én der stopper op igen og igen og ikke giver slip.
- at få hjælp, når man beder om det.

Partnerskabets drøftelser om deltagelsessporet med fokus på temaet 'Forebyggelse af hjemløshed'

Partnerskabet hæftede sig særligt ved, at flere borgere i Rådets deltagerundersøgelse fortalte, at hjemløsheden kunne have været undgået, hvis der blev sat (mere intensivt) ind i overgangen fra, at borgeren blev udskrevet fra psykiatrien eller Danske Fængsler. Det var ikke ny viden i Partnerskabet, at borgere i hjemløshed oplever disse psykosociale problemstillinger, og at risikoen for hjemløshed er høj i bl.a. disse overgange. Netop derfor drøftede Partnerskabet, at det ville være relevant, at der på tværs af region, kommune og stat kom et større fokus på forebyggelse af hjemløshed i disse kritiske overgange.

TEMA: Bolig og botilbud

Temaet har belyst erfaringerne fra 14 borgere med hjemløshedserfaring, der alle har været igennem en vellykket overgang fra hjemløshed til egen bolig med rette støtte, efter at den nye lovgivning er trådt i kraft.

Temaet er blevet undersøgt gennem enkeltinterviews, primært ved fysiske møder i forskellige landsdele, samt enkelte telefoninterviews. Borgernes hjemløshedserfaring spænder fra et par måneder til mellem 2-5 år og i enkelte tilfælde op til 10 år. Ingen af deltagerne har været henvist til eller har haft behov for at blive henvist til et botilbud efter § 107 eller § 108.

For at belyse deres vellykkede overgange til egen bolig er der udpeget centrale faktorer, der har medvirket til, at borgerne i dag fortsat bor i egen bolig med rette støtte. Derudover er det belyst, hvad der skal til for de enkelte borgere, for at de kan blive boende i deres bolig på længere sigt.

Borgernes vej fra hjemløshed til egen bolig

Borgerne har oplevet en hjemløshedssituation, fordi de af forskellige årsager har mistet deres bolig. Nogle har mistet deres bolig, fordi de er blevet opsagt af deres arbejde som følge af en længerevarende sygemelding. Andre har mistet deres bolig pga. deres forbrug af rusmidler, mens andre har mistet deres bolig, fordi de er blevet skilt, er gået fra deres kærester eller har forladt deres hjem og familie. Nogle har boet på gaden, i skove, lastbiler eller kælderopgange, mens andre har været sofasurfere i mange år, uden at de selv har oplevet, at de har været i en hjemløshedssituation.

Alle borgerne på nær to har haft ophold på en § 110-boform, forud for at de er kommet i bolig, og nogle har haft ophold ad flere omgange. Nogle har selv opsøgt en § 110-boform, nogle har fået hjælp fra familie og netværk. Andre er optaget på en § 110-boform efter indlæggelser på eller kontakt til psykiatrien, indlæggelse på hospitalet og nogle i forlængelse af rusmiddelbehandling.

Fælles for de fleste har været, at nogen har hjulpet dem med at tage den indledende kontakt til en § 110-boform, og at personalet på § 110-boformen har været gode til at tage imod dem og har hjulpet dem, indtil de er kommet på plads i egen

bolig. Borgerne har oplevet, at der både har været hjælp til at søge om tilskud til flytning, indskud og inventar, men også hjælp til at se på lejligheder og være tilgængelige for borgerne i den første tid i lejligheden.

7 ud af de 14 deltagere har fået tilbudt en bolig inden for tre måneder af deres ophold, og 12 ud af 14 har takket ja til den første bolig, de fik tilbudt.

Den rette støtte i egen bolig

Langt størstedelen af borgerne modtager et CTI-forløb. En enkelt modtager et M-ACT-forløb. Fælles for alle på nær én er, at de har haft en bostøtte, siden de kom i bolig, og for over halvdelen af borgerne har deres bostøttemedarbejder fulgt dem fra deres ophold på § 110-boformen.

Den rette støtte har for borgerne været en blanding af praktisk hjælp og social støtte. Borgerne italesætter særligt den praktiske hjælp til alt digitalt, men også koordinering af og kørsel til fx lægeaftaler og aftaler med kommunen, rusmiddelcenter samt rengøring af deres bolig. For mange af borgerne er den sociale støtte dog af lige så afgørende betydning som den praktiske. Særligt for borgere uden netværk er bostøttemedarbejderen den ene person, som de føler sig trygge ved at betro sig til, når de oplever nedture.

Fælles for alle borgerne er, at de har haft en person, der har fulgt dem og været en støtte for dem hele vejen fra hjemløshed

til egen bolig. Alle omtaler denne person som afgørende for, at de har haft en vellykket overgang fra hjemløshed til egen bolig.

Hvad skal der til for, at borgerne bliver boende i egen bolig?

Af de borgere, der har bekymringer for fremtiden, nævner stort set alle nervøsiteten over at miste det, som deres bostøtte giver dem: den praktiske hjælp, det økonomiske overblik og den sociale støtte og kontakt. Nogle er optimistiske og tror på, at de kan stå på egne ben efter endt bostøtteperiode, mens andre udtrykker, at de ikke tror på, at de kan klare sig uden deres bostøttemedarbejdere og ønsker at forlænge støtteperioden.

Sidstnævnte borgere er bekymrede for at miste de rutiner og gode vaner, de har oparbejdet, med risiko for at genoptage deres forbrug af rusmidler. Ligeledes er de bekymrede om ensomhed, fordi de har svært ved eller ikke ønsker at opsøge nye netværk og fællesskaber.

Andre borgere har økonomiske bekymringer om, at de ikke kan blive boende i deres lejlighed, fordi den er for dyr, og at de ikke vil have råd til at købe mad og medicin på deres nuværende kontanthjælp.

Partnerskabets drøftelser om deltagelsessporet med fokus på temaet 'Bolig og botilbud'

Partnerskabet var særligt optaget af, hvordan meningsfulde fællesskaber kan støtte borgere i at komme ud af hjemløshed. Dvs. brugen af netværk og civilsamfundet som supplement til velfærdssystemets indsatser. Fra deltagelsessporet blev partnerskabet præsenteret for erfaringer om, hvor svært det kan være for borgere med hjemløshedserfaring at opsøge og benytte sig af disse tilbud. For nogle kan det handle om, at de står i en overgangsperiode, hvor de skal forlade "negative" venskaber og skabe nye, hvilket kan være overvældende, mens andre ikke er klar til at "komme ud" og være sociale. Partnerskabet fremhævede, at der kan være forskellige forståelser af fællesskaber blandt fagprofessionelle, og at det er vigtigt at huske, at mennesker er forskellige og har forskellige behov og ønsker, når det kommer til fællesskaber og støtte.

Tal og data

Partnerskabet har til opgave at følge omlægningen af indsatsen mod hjemløshed, implementeringen af Housing First-tilgangen samt målsætningerne om at reducere antallet af borgere i hjemløshed og afskaffe langvarig hjemløshed i Danmark.

Dette afsnit præsenterer centrale pointer fra Partnerskabets opfølgning, der baserer sig på relevante nationale registre. Fokus er rettet mod de dataopfølgningsskemaer, som Partnerskabet har udvalgt med udgangspunkt i det politiske opdrag. Over årene har det varieret, hvilke dataopfølgningsskemaer der har været i fokus i Partnerskabets opfølgning baseret på, hvornår data har været tilgængelige.

OPFØLGNING PÅ DATA OM BRUGEN AF BOFORMER EFTER § 110, INDSATSER EFTER § 85 A OG BOLIGER MED EN HUSLEJE UNDER 3.500 KR. OM MÅNEDEN

På det ottende møde i Partnerskabet i efteråret 2025 blev der gennemgået en række opgørelser med udvalgte data, som Partnerskabet havde modtaget forud for mødet. I det følgende opsummeres hovedpointerne fra opgørelserne fordelt på afsnit om borgere med ophold på boformer efter § 110 i serviceloven, indsatser efter § 85 a i serviceloven og boliger til personer i social udsathed.

Der er for de nationale registerdata en tidsforskydning, så data i registrene er baseret på data registreret i det foregående år. Dvs. flere opgørelser i dette notat er baseret på data fra 2024. Lovgivningen vedrørende omlægningen af indsatsen mod hjemløshed trådte i kraft d. 1. oktober 2023. I notatet præsenteres således data for det første hele år efter ikrafttrædelse af lovændringen.

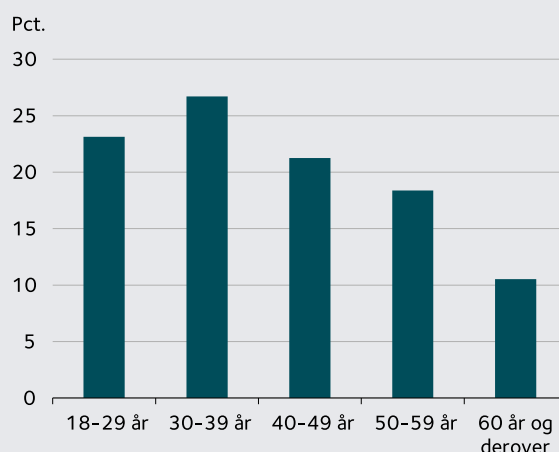
Borgere med ophold på boformer efter § 110

Antallet af personer, der tog ophold på en § 110-boform i løbet af året, er steget fra godt 6.500 til godt 7.300 personer i perioden 2018-2024. Fra 2022 til 2024, dvs. det første hele år før og efter lovgivningens ikrafttrædelse, er antallet af personer, der tog ophold på en § 110-boform, steget med godt 5 pct., jf. figur 1.

**Figur 1:
Brugere af boformer (§ 110), 2018-2024**

**Figur 2:
Brugere af boformer (§ 110) efter alder, 2024**

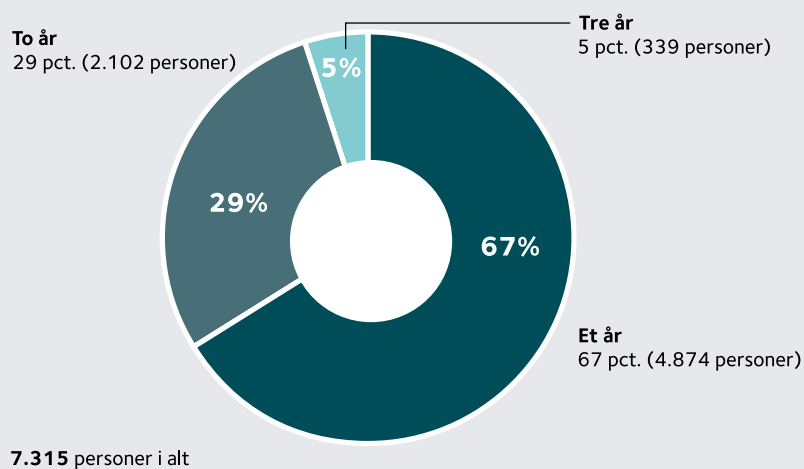
Anm.: Personer på 18 år eller derover, der har benyttet boformer efter § 110 (SEL) på et tidspunkt i løbet af året, og som kan genfindes i befolkningsregistret primo eller ultimo året. Boformerne er i 2021 blevet bedt om at angive ved indberetningen, om de indberettede ophold er efterforsorg, ophold på natcafé eller ophold efter servicelovens § 110. Personer med ophold i form af efterforsorg og på natcafé er frasorteret i 2021 og fremefter. Det er ikke muligt at foretage frasorteringen i tidligere år, og antallet af brugere forventes derfor at være en smule overestimeret i perioden 2018-2020.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Aldersfordelingen har været stabil de seneste år, og knap halvdelen af borgere med ophold på § 110-boformer i 2024 var under 40 år, mens knap en fjerdedel var 18-29 år, jf. figur 2.

Det gennemsnitlige antal overnatninger på § 110-boformerne steg fra 2018 til 2021, mens det faldt i perioden 2021-2024 fra 131 til 125 overnatninger pr. person. Godt en tredjedel af borgere med ophold i 2024 havde også ophold i 2022 og/eller 2023, jf. figur 3.

**Figur 3:
Brugere af boformer (§ 110) i 2024 efter antal år med ophold i perioden 2022-2024**

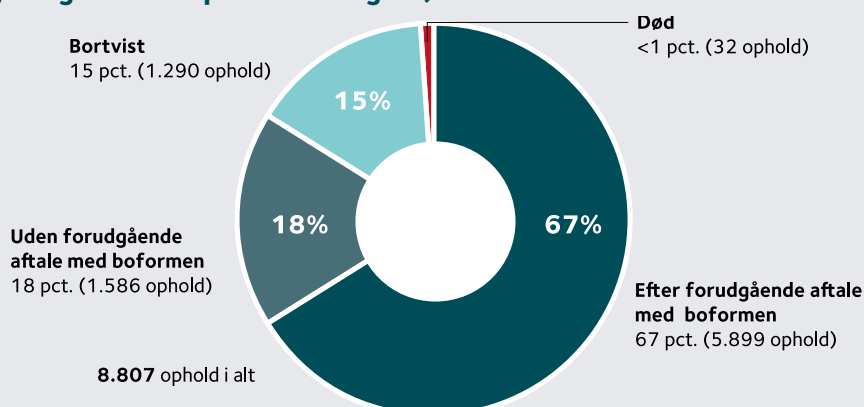

Anm.: "Et år" omfatter borgere, som kun havde ophold i 2024. "To år" omfatter personer, som havde ophold i 2024 og i 2023 eller 2022. "Tre år" omfatter personer med ophold i både 2022, 2023 og 2024. Se i øvrigt anmærkning til figur 1.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Når en borger udskrives fra en § 110-boform, foregår det oftest efter aftale med boformen. For to tredjedele af udflytningerne fra et ophold på en § 110-boform i 2024 skete udskrivningen efter forudgående aftale med boformen, jf. figur 4.

Figur 4:
Hvordan udflytningen fra et ophold er foregået, 2024

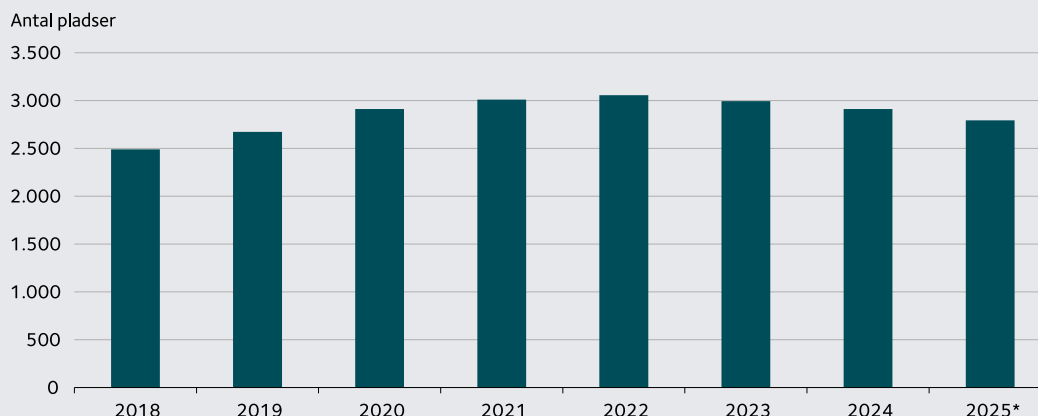

Anm.: En udflytning er defineret ved et afsluttet ophold med en udflytningsdato, og opgørelsen omfatter således udelukkende ophold, hvor der har været en udflytningsdato senest den 31.12.2024. Ophold som ikke var afsluttet pr. 31.12.2024 tælles ikke med. Den samme person kan have haft flere ophold og dermed indgå flere gange i opgørelsen. Ophold med uoplyst udflytningsforhold indgår ikke.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

I 2022 var der ultimo året knap 3.060 pladser, som var godkendt til boformer efter § 110. I juni 2025 var det faldet til godt 2.790 pladser, jf. figur 5. Faldet i antallet af pladser skal blandt andet ses i lyset af, at målgruppen for krisecentre efter servicelovens § 109 pr. 1. juli 2024¹ blev udvidet til at omfatte alle personer udsat for vold i nære relationer, hvormed krisecentre til mænd, som tidligere var godkendt efter servicelovens § 110, kan være overgået til servicelovens § 109.

Figur 5:
Antal pladser til boformer efter § 110 (SEL), 2018-2025

Note: *) I 2025 vises pladser pr. 30. juni 2025.

Anm.: Pladser til boformer efter § 110 (SEL) på Tilbudsportalen ultimo året og pr. 30. juni 2025. Tilbuddene kan potentielt være godkendt til flere tilbudstyper og også have pladser hertil. Hvis et tilbud er godkendt til flere tilbudstyper, kan socialtilsynet, hvis det vurderes fagligt forvarligt, godkende, at et specifikt antal pladser eller det samlede antal pladser kan anvendes fleksibelt inden for specifikt angivne tilbudstyper. På Tilbudsportalen fordeles fleksible pladser på de tilbudstyper, som giver bedst mening i den konkrete situation inden for rammerne af socialtilsynets godkendelse. Opgørelsen omfatter udelukkende pladser, som på tidspunktet var registreret til tilbudstypen, og tager ikke højde for fleksible pladser, da det er ikke muligt på det nuværende datagrundlag at opgøre, hvilke pladser der anvendes fleksibelt. Det betyder, at antallet af pladser, der konkret kan anvendes til § 110 (SEL), kan afvige fra det antal pladser til § 110, der er registreret på Tilbudsportalen og dermed fremgår af ovenstående figur.

Kilde: Egne beregninger på data fra Tilbudsportalen.

Se i øvrigt sidste års afrapportering for beskrivelse af data over en længere tidshorisont.

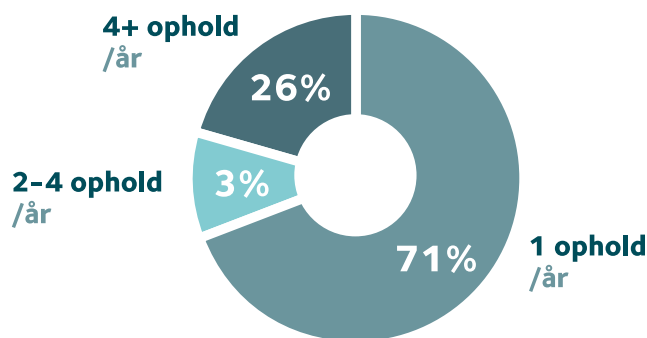
¹ Lov L 104 om ændring af lov om social service og forskellige andre love (Ligestilling af krisecentertilbud til mænd mv.).

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata

Gengangere på boformer efter § 110 i løbet af 2024

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata

INDSATSER EFTER § 85 A I 2024

I alt modtog godt 1.800 personer en eller flere indsatser efter servicelovens § 85 a i løbet af 2024. Der er forholdsvis stor variation i, hvilke af de specialiserede støttemetoder efter Housing First-tilgangen, der anvendes, jf. tabel 1.

Tabel 1:
Modtagere af indsatser efter § 85 a i serviceloven, 2024

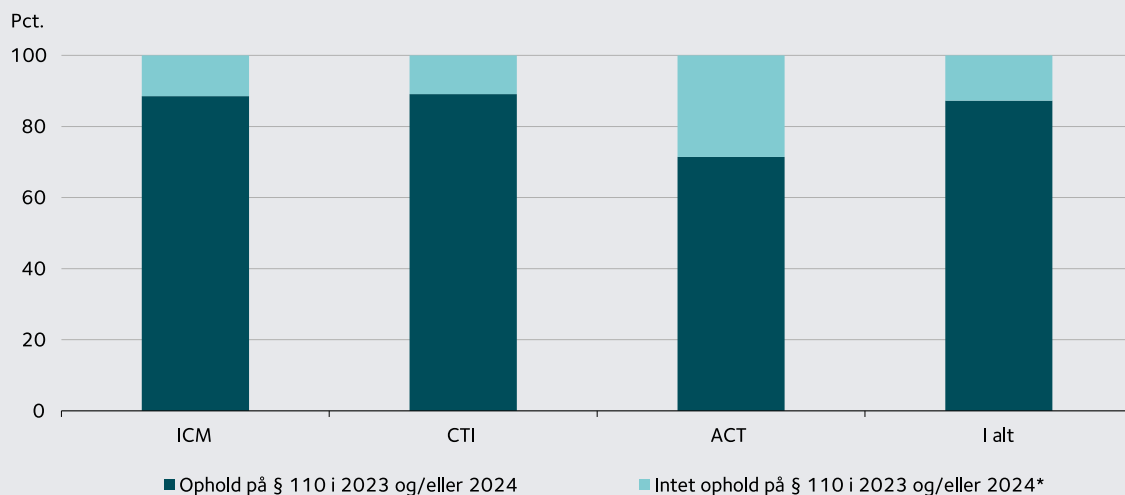
	Antal
Critical Time Intervention (CTI)	844
Intensive Care Management (ICM)	925
Assertive Community Treatment (ACT)	140

Anm.: Omfatter voksne, som i løbet af året har modtaget en eller flere indsatser efter § 85 a, og som kan genfindes i befolkningsregisteret primo eller ultimo året. Den samme person kan have modtaget flere indsatser i løbet af året, og tabellen kan derfor ikke summeres.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Langt størstedelen af modtagerne af indsatser efter de specialiserede støttemetoder i Housing First-tilgangen (service-lovens § 85 a) i løbet af 2024 har været på en § 110-boform i løbet af 2023 og/eller 2024, jf. figur 6.

Figur 6:
Modtagere af Housing-First indsatser (SEL § 85 a) i 2024 opdelt efter metode, og hvorvidt de har haft ophold på et § 110 tilbud i 2023 og/eller 2024

Note: *) Ophold er udelukkende opgjort på baggrund af opholdsstatistikken, og gruppen uden ophold kan således omfatte personer, som indgår i VIVEs nationale kortlægning af hjemløshed.

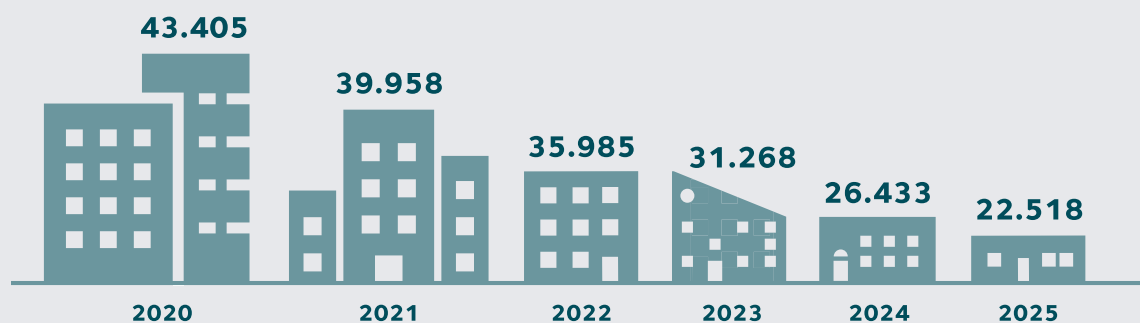
Anm.: Omfatter voksne modtagere af indsatser efter § 85 a i løbet af 2024, som kan genfindes i befolkningsregisteret primo eller ultimo året. Den samme person kan have modtaget flere indsatser i løbet af året, og kan derfor optræde flere gange i figuren.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

BOLIGER TIL PERSONER I SOCIAL UDSATHED

Primo 2025 var der godt 22.500 almene familieboliger i hele landet med husleje under 3.500 kr. om måneden, jf. figur 7. Af disse blev knap 3.700 genudlejet i løbet af 2024 og heraf 400 udlejet gennem kommunal anvisning. Der har således været et fald i antallet af familieboliger med husleje under 3.500 kr. om måneden samt udlejninger og kommunale anvisninger af disse fra 2024 til 2025, hvor der var ca. 26.400 almene familieboliger med en husleje under 3.500 kr.

Figur 7:
Almene familieboliger med en husleje under 3.500 kr. om måneden

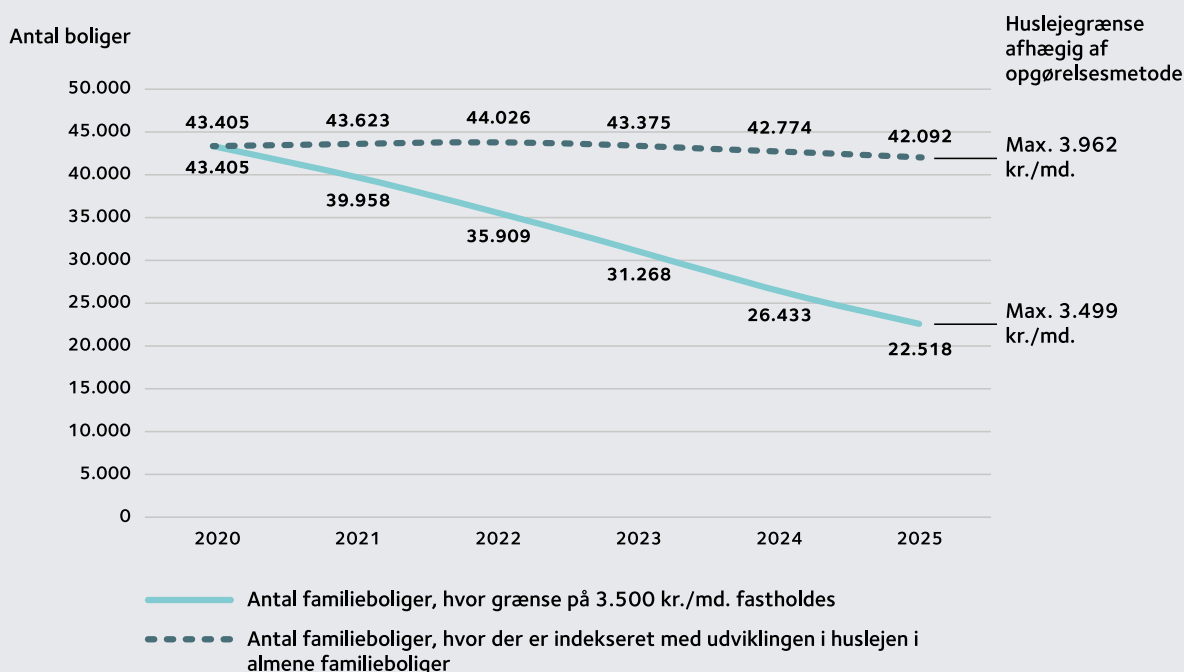
Anm.: Antallet af boliger er opgjort som et øjebliksbillede pr. 1. januar det pågældende år.

Kilde: Social- og Boligstyrelsen (baseret på Landsbyggefondens huslejeregister).

Som nævnt i sidste års afrapportering, kan noget af faldet forklares ved udviklingen af huslejer for almene boliger generelt, den såkaldte balanceleje, som er et udtryk for balance i udgifter og indtægter i boligafdelingen. Lejen følger dermed den generelle udvikling af lønninger og priser på varer og tjenesteydelser i samfundet. Opgørelsen i afrapporteringen tager ikke højde for denne udvikling, idet der tages udgangspunkt i, at boligen skal have en husleje på under 3.500 kr. om måneden til enhver tid.

Figur 8 viser, at antallet af almene familieboliger med husleje under 3.500 kr. om måneden er faldet fra 43.400 i 2020 til 22.500 i 2025. Hvis huslejegrænsen i stedet indekseres med udviklingen i huslejen for almene familieboliger (her med basisår 2020), er antallet i 2025 på knap 42.100, hvor huslejegrænsen er ca. 3.960 kr. om måneden. Der er således 42.100 almene familieboliger under 3.960 kr. og 22.500 under 3500 kr., en forskel på 19.600.

Figur 8:
Udvikling i antal almene familieboliger i perioden mellem 2020 og 2025 med to forskellige tilgange til øvre huslejegrænse. Basisår for indeksering er 2020.

Anm.: 2020 er basisåret, hvorfra indeksering tager sit udgangspunkt.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Landsbyggefondens huslejeregister.

Kommunerne har også mulighed for at anvende andre boligformer til personer i social udsathed med en lav betalingsevne, herunder i hjemløshed. Det drejer sig om bl.a. udslusningsboliger og skæve boliger, men ikke mindst også nye boliger til målgruppen gennem puljer til huslejenedsættelse og etableringstilskud til små almene familieboliger. Ordningerne er imidlertid anvendt i lav grad af kommunerne:

- Af de 30 kommuner, der fik del i rammen på 1.345 boliger med huslejenedsættelse, har 20 kommuner indgået aftale om i alt 611 lejemål ved udgangen af september 2025. Heraf er 506 aktive aftaler. Det er muligt at give nye tilsagn frem til udgangen af 2025.
- Der er givet 14 tilsagn om tilskud til etablering af små almene familieboliger i alt pr. 21. oktober 2025. Tilsagnene svarer til etableringen af 44 nye boliger. Der er desuden ansøgt om og vil blive givet tilsagn til 9 boliger.
- I 2025 er der frem til udgangen af september givet tilsagn til 16 nye skæve boliger. I 2024 blev der desuden givet tilsagn til en social vicevært igennem ordningen.

Partnerskabets drøftelser om den faste dataopfølgning

Som led i den årlige præsentation af faste dataopfølgningsskemaer på efterårets partnerskabsmøde drøftede Partnerskabet en række forhold, der opsummeres nedenfor.

Partnerskabet drøftede, at antallet af borgere, der i 2024 modtog en ACT-indsats, var lavere sammenlignet med antallet af borgere, der modtog CTI- og ICM-indsatser. Det blev bemærket, at der er erfaringer i kommunerne med at anvende ACT-metoden til borgere, der ikke har opholdt sig på en § 110-boform. Partnerskabet pegede i den forbindelse på, at den nuværende refusionsordning har medført et øget fokus på støtte efter § 85 a til borgere med ophold på § 110-boformer.

Partnerskabet rejste også en opmærksomhed på, at data vedr. genudlejninger kan indeholde midlertidige lejekontrakter eller aftaler om permanent genhusning i forbindelse med større renoveringsprojekter, hvilket kan have betydning for forståelsen af tallene.

Partnerskabet fremhævede vigtigheden af at være opmærksom på, at VI-VEs kortlægning af hjemløshed alene omfatter borgere, der befinder sig i hjemløshed i en udvalgt tælleuge. I den seneste kortlægning af hjemløshed fra 2024 skønner VIVE forsigtigt, at der er cirka 12.000-15.000 personer, der oplever hjemløshed i løbet af et år.

Partnerskabet udtrykte bekymring over borgernes begrænsede betalings-ejne, især i lyset af kontanthjælpsreformen og stigende leveomkostninger grundet inflation. Forbrugsudgifter oven i husleje gør det svært for nogle borgere at betale mere end 2.000 kr. i husleje. Der efterlyses derfor en helhedsorienteret tilgang til borgernes samlede økonomi i boligindsatsen.

Partnerskabet diskuterede også brugen af anvisningsretten og ser nogle udfordringer forbundet med anvendelsen af den. De fremhævede, at selv om lovgivningen tillader, at borgere med hjemløshedserfaring anvises til udsatte boligområder, hvis der ikke findes andre muligheder, kan det medføre en risiko for, at området på sigt placeres på listen over omdannelses-områder (tidligere kaldet hårde ghettområder), hvilket kan indebære væsentlige udfordringer for kommunerne.

Det blev også rejst i Partnerskabet, at når borgere efterlader væsentlig gæld ved fraflytning eller udsættes fra en bolig pga. alvorlige husordensproblemer, har boligorganisationen (som udgangspunkt) mulighed for at afvise dem som lejere fremover. Dermed kan det blive sværere at finde ny betalbar bolig til borgere med sociale udfordringer. Dette forstærkes, når boligorganisationer fusionerer.

Endeligt synes Partnerskabet, at det kunne være relevant at se nærmere på gruppen af borgere, der bortvises fra § 110-boformerne, herunder at undersøge om de herefter får tilbudt andre former for støtte eller indsatser efter serviceloven eller sundhedsloven.

Opfølgning på SSA-initiativer

Det Nationale Partnerskab mod Hjemløshed udspringer af *Aftalen om udmøntning af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet 2022-2025* (omtales nedenfor SSA-aftalen) sammen med andre vigtige initiativer målrettet udsatte borgere, herunder borgere i hjemløshed.

Nedenfor præsenteres erfaringer fra praksis for følgende initiativer:

1. Forsøg med borgerstyrede budgetter
2. Omsorgspladser til borgere i hjemløshed efter indlæggelse
3. ICM-støtte til unge i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed
4. Taskforce på hjemløshedsområdet.

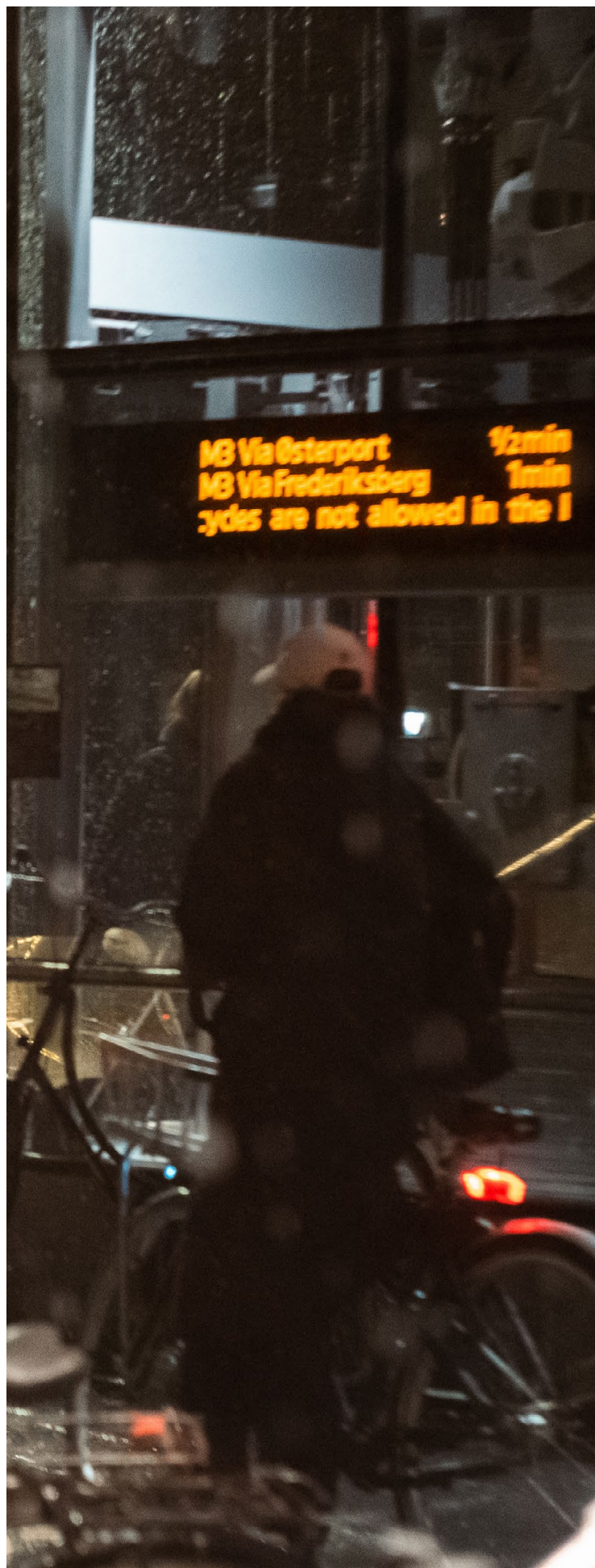
FORSØG MED BORGERSTYREDE BUDGETTER I HELSINGØR KOMMUNE

Helsingør Kommune er én ud af fem kommuner, der har modtaget midler fra SSA-aftalen 2022-2025 om forsøg med borgerstyrede budgetter, hvor borgere i socialt udsatte positioner tildeles et 12-måneders støtteforløb som supplement til allerede eksisterende støtteforanstaltninger og et personligt budget på 50.000 kr. til at indfri et selvdefineret mål.

Med deltagelsen i dette initiativ ønskede Helsingør Kommune at skabe et sprog og et mindset for, hvordan man som fagprofessionel kan tale med borgere på kanten af samfundet om at have drømme og ønsker i livet, selvom livet ikke ser ud, som det man havde troet og håbet på. Desuden skulle projektet give borgere i udsatte livspositioner mulighed for at skabe en ændring i livet mod et selvdefineret mål.

Resultater og gode erfaringer fra praksis

21 borgere fra Helsingør Kommune modtog denne indsats. De havde alle gennem længere tid været tilknyttet en indsats fra kommunen, og heriblandt havde ni borgere udfordringer med hjemløshed. Borgerne modtog op til fire timers pædagogisk støtte ugentligt og valgte at anvende midlerne på følgende områder: indskudslån, terapiforløb, tegnekursus, bådmotor og haveredskaber, sportsudstyr, elcykel, bil og gravsted. Flere borgere anvendte desuden midlerne til at etablere et stabilt hjemmemiljø, herunder anskaffelse af møbler og inventar. Denne såkaldte "redebygning" spillede

en væsentlig rolle i at øge deltagernes sociale deltagelse og selv værd, da det gjorde det muligt at invitere gæster uden at opleve den skam, som tidligere havde præget sådanne situationer. Borgerne oplevede, at forløbet bidrog til en proces mod større selvstændighed, og selvom reduktion af kommunal afhængighed ikke var et oprindeligt eksplicit mål, blev det for flere en positiv følgevirkning. Indsatsen har bidraget til, at enkelte er kommet i fuldtidsbeskæftigelse eller i uddannelse, og enkelte borgere er lykkedes med at etablere sig i eget hjem efter hjemløshed.

Den tætte kontakt mellem projektmedarbejdere og borgere samt den relativt beskedne økonomiske investering på op til 50.000 kr. har resulteret i betydelige menneskelige og økonomiske gevinster.

RØDE KORS' OMSORGSPLADSER TIL BORGERE I HJEMLØSHED EFTER INDLÆGGELSE

Røde Kors har modtaget midler fra SSA-aftalen 2022-2025 til at udvide antallet af omsorgspladser for borgere i hjemløshed, som har været indlagt på hospitalet (psykiatri eller somatik).

Røde Kors driver fem omsorgscentre dækkende alle regioner, undtagen Region Sjælland. Centrene har 5-10 pladser. Dette initiativ har bidraget til en udvidelse af tilbuddet til borgere i Region Nord, hvor midlerne er gået til at etablere et helt nyt center med fem pladser. Ligesom Røde Kors i september 2025 åbnede det femte omsorgscenter i Herning for Region Midtjyllands borgere med plads til syv borgere. Formålet er at tilbyde borgere i hjemløshed eller funktionel hjemløshed ro og restitution samt adgang til lettere sygepleje og socialrådgivning ifm. somatisk eller psykisk sygdom. Indsatsen skal fremme borgernes fysiske og psykiske sundhed og forbedre deres sociale situation. Målgruppen tilbydes 14 dages ophold med gratis kost og logi efter indlæggelse på et hospital. Tre af centrene tager også "gadesovere" ind for at forebygge eller forberede til indlæggelse, men formålet med omsorgspladserne er ikke stabilisering af boligsituationen. Centrene kan rumme et moderat forbrug af rusmidler, og kæledyr er velkomne. Der er ansat to sygeplejersker og en socialrådgiver på hvert center. Frivillige bidrager med nærvær og fællesskab. Henvi sning, visitering og borger-sammensætning er helt afgørende, hvorfor samarbejdet med de henvi sende aktører samt myndighedspersonerne omkring borgeren er meget vigtigt.

Resultater og gode erfaringer fra praksis

Et ophold på et omsorgscenter er med til at forebygge indlæggelser og genindlæggelser. Et sundhedsøkonomisk studie af Klinisk Forskningsafdeling på Amager og Hvidovre Hospital i 2014-2020 viste en gennemsnitlig årlig samfunds mæssig besparelse på 80.000 kr. pr. borger, der fik ophold på omsorgscenteret i København. En skønnet fremskrivning til 2025-tal giver en besparelse på ca. 97.000 kr. Det er muligt på de 14 dage at skabe en markant forbed-

ring af borgernes fysiske og psykiske tilstand, ligesom der er gode erfaringer med at igangsætte tiltag til forbedring af borgerens sociale situation. Det skyldes bl.a., at de ansatte er tæt på borgeren og kan gribe de muligheder, der opstår uformelt, når borgeren er klar til det. Fx kan en samtale om ønsket om at komme ud af sit misbrug opstå over madlavningen, og den ansatte kan følge op og hjælpe borgeren videre. Det er sjældent, at en borger, som ikke selv ønsker det, sendes på gaden, fordi der ikke er andre tilbud til dem.

Generelt har det stor betydning, at omsorgscentre ne er et "kan-sted" og ikke et "skal-sted". Dvs. tilbuddet er frivilligt, og der stilles ikke myndighedskrav til borgeren. Omsorgspladserne lykkes med at skabe gode overgange til fx bopælskommune, egen bolig, misbrugsbehandling eller § 110-boform efter indlæggelse.

ICM-STØTTE TIL UNGE I HJEMLØSHED ELLER I RISIKO FOR HJEMLØSHED

Fire kommuner har modtaget midler fra SSA-aftalen 2022-2025 til i en to-årig periode (2024-2025) at afprøve og udvikle en sammenhængende indsats målrettet unge i alderen 17-25 år, som er i risiko for eller befinder sig i hjemløshed. Herunder er der fokus på unge med grønlandsk herkomst. Afsættet for indsatsen er den specialiserede støttemetode Intensive Case Management (ICM).

Den særlige ICM-støtte har støttet unge i at opnå trykthed og trivsel i hverdagen og støttet de unge i overgangen til voksenlivet med en stabil boligsituation og uddannelse eller job ved hjælp af de fem indsatslementer: Intensive Case Management (ICM), systematisk opsporing af målgruppen, systematisk arbejde med boliger til målgruppen, samarbejde med den kommunale ungeindsats og de unges deltagelse i fællesskaber.

Resultater og gode erfaringer fra praksis

Den intensive og vedvarende støtte via den specialiserede støttemetode ICM har givet mulighed for et tæt samarbejde med de unge. Støtten har i flere tilfælde understøttet, at de unge opnår tilknytning til og fastholdes i uddannelse, og samtidig sikret, at deres kritiske situation ikke er blevet forværret. To kommuner har opnået gode erfaringer med at supplere den samlede ICM-indsats med en ung peer-medarbejder, som brobygger til meningsgivende fællesskaber, hvilket har betydet, at flere unge får positive oplevelser med sociale aktiviteter og relationer. Samlet set viser de foreløbige resultater, at en stor del af de unge, som tilbydes en bolig sammen med ICM-indsatsen, også fastholder boligen. Det er dog væsentligt for potentialet af den samlede ICM-indsats, at kommunen kan skaffe betalbare boliger til unge-målgruppen.

Erfaringerne med den sammenhængende ICM-indsats bliver udgivet i en evalueringsrapport fra VIVE primo 2026.

TASKFORCE PÅ HJEMLØSHEDSOMRÅDET

Med initiativet Taskforce mod hjemløshed er syv kommuner blevet støttet i kvalitetsudviklingen af den lokale hjemløshedsindsats. Taskforcen, der er et samarbejde mellem Social- og Boligstyrelsen og Ankestyrelsen, har haft fokus på at omsætte de nationale målsætninger om at reducere antallet af borgere i hjemløshed, afskaffe langvarig hjemløshed og udbrede Housing First-tilgangen til lokal handling.

Der er gennemført syv taskforce-forløb i kommuner, som alle har et relativt højt antal borgere i hjemløshed set i forhold til kommunens indbyggertal.

Taskforcen mod hjemløshed har udviklet dybdegående udviklingsforløb med udgangspunkt i fire spor:

- Organisering og samarbejde på tværs af kommunen mellem relevante aktører, som understøtter Housing First-tilgangen.
- Systematisk praksis for at tilbyde borgere i hjemløshed, der flytter i egen bolig, social støtte efter de specialiserede støttemetoder.
- Systematisk arbejde med at skaffe boliger til indsatsen.
- Styrkelse af kvaliteten i sagsbehandlingen gennem en mere helhedsorienteret tilgang, klare handleplaner og øget borgerinddragelse.

Resultater og gode erfaringer fra praksis

Kommunerne har i forløbene øget den fælles viden om den samlede målgruppe på tværs af afdelinger og aktører. De har styrket dialogen på tværs af kommunen, hvilket har skabt større forståelse for samarbejdet med borgere i risiko for eller i hjemløshed. Der er udviklet fælles strategier for hjemløshedsindsatsen, som i flere kommuner har ført til en mere samlet organisering og ændrede arbejdsgange. Myn-dighedsafdelingerne har øget kvaliteten i sagsbehandlingen. Flere kommuner har desuden opnormeret antallet af sagsbehandlere på området. Kommunerne har øget kapaciteten i de specialiserede støttemetoder og den tværgående viden og dialog om de boligmæssige muligheder, der kan understøtte indsatsen.

Et af de mest centrale resultater i forløbene har været et øget samarbejde i kommunerne mellem social- og beskæftigelsesområdet om fælles mål for omlægningen af indsatsen mod hjemløshed. Erfaringerne viser dog, at omstillingen tager tid og kræver ledelsesmæssig vedholdenhed.

Taskforcen ophører med udgangen af 2025.

Videnspor 2025

Partnerskabet har i 2025 haft mulighed for at bestille vidensprodukter om tematikker, der særligt optager Partnerskabet. I 2025 er temaerne for videnspor og deltagelsesspor:

- Forebyggelse af hjemløshed
- Bolig og botilbud

Disse to temaer har resulteret i tre udgivelser, der kan downloades fra Social- og Boligstyrelsens hjemmeside fra årsskiftet. I afsnittene nedenfor præsenteres udvalgte, centrale pointer fra udgivelserne. Alle udgivelserne er først publiceret efter afholdelse af ottende partnerskabsmøde, og Partnerskabet har således ikke haft lejlighed til at drøfte og kommentere på rapporterne.

TEMA: Forebyggelse af hjemløshed

- Forebyggelse af hjemløshed, En kvalitativ afdækning af praksiseksempler på indsatser i velfærdssystemet og civilsamfundet, der kan styrke forebyggelsen af hjemløshed af VIVE

TEMA: Bolig og botilbud

- Betalingsevne og betalbare boliger, En undersøgelse af leve- og boligomkostninger samt boligudbud for borgere i hjemløshed af VIVE
- Økonomisk potentiale ved Housing First-baseret støtte af Social- og Boligstyrelsen

Vedr. deltagelsesspor henvises til afsnittet om 'Borgerens stemme' i denne afrapportering.

FOREBYGGELSE AF HJEMLØSHED

VIVE har gennemført en undersøgelse om forebyggelse af hjemløshed, som belyser gode praksiseksempler på indsatser og tiltag, der kan være med til at styrke forebyggelsen af hjemløshed. Behovet for undersøgelsen tog udgangspunkt i, at der i udviklingen af indsatserne på hjemløshedsområdet gennem de senere år særligt har været fokus på at hjælpe borgere ud af hjemløshed gennem omstillingen af indsatsen ud fra Housing First-tilgangen, hvilket der efterhånden er en solid viden om. Hvis det skal lykkes at reducere omfanget af hjemløsheden og modvirke langvarig hjemløshed, er det imidlertid også vigtigt at begrænse tilgangen af "nye borgere" til hjemløshed. Undersøgelsen udspringer derfor af et behov for viden om, hvordan hjemløshed kan forebygges,

hvilket der har været mindre fokus på i tidligere undersøgelser på området.

Undersøgelsen peger på, at forebyggelse af hjemløshed kræver en sammenhængende kæde af indsatser og et samarbejde mellem forskellige aktører. Første led i kæden er en tidlig opsporing af borgere i risiko for hjemløshed. Det kræver et velfungerende aktørsamarbejde på tværs af alle de lokale aktører, der kan komme i kontakt med borgere i risiko for hjemløshed. Det kan både være forskellige kommunale afdelinger, og en række ikke-kommunale aktører, som fx boligsociale medarbejdere i de almene boligafdelinger, sociale væresteder og regionale behandlingstilbud.

Når en borger i risiko for hjemløshed er opsporet, er det vigtigt med igangsættelsen af en tidlig forebyggende indsats. Det kræver først en kontaktskabende indsats, fx fra medarbejdere i et opsøgende team. Når der er skabt en kontakt, er det ofte nødvendigt hurtigt at iværksætte en fleksibel social støtteindsats. I en af de kommuner, der har deltaget i undersøgelsen, er der gode erfaringer med brug af ICM-støtte efter servicelovens § 85 a til hurtigt at sætte ind med en fleksibel støtte til borgere, der er i risiko for at blive sat ud af deres bolig. Det er også nødvendigt med en hurtig kontakt til relevante aktører, fx den lokale boligafdeling, hvis borgeren er i risiko for en udsættelse fra boligen, og kommunens ydelsesafdeling med henblik på at afhjælpe en huslejerestance. Ligeledes kan der være behov for at understøtte relevante behandlingsindsatser for borgeren, fx behandling i psykiatrien.

Forebyggelse handler også om samarbejde mellem nøgleaktører i forskellige former for kritiske overgange, hvor risikoen for hjemløshed kan være særlig høj. Det gælder fx ved løsladelse fra fængsel, hvor forebyggelse af hjemløshed kræver et tæt samarbejde mellem kommunen og Danmarks Fængsler i forbindelse med løsladelsen, eller i forbindelse med udskrivning fra en psykiatrisk indlæggelse, hvor samarbejdet mellem psykiatrien og kommunen står centralt.

Undersøgelsen er baseret på kvalitative interview med nøglemedarbejdere i kommuner, almene boligafdelinger, civilsamfundstilbud, Danmarks Fængsler og regionale behandlingstilbud.

BETALINGSEVNE OG BETALBARE BOLIGER

VIVE har gennemført en undersøgelse, der belyser betalingsevnen blandt borgere, som aktuelt er i hjemløshed, og hvor mange boliger der i dag kan betegnes som betalbare for dem. På baggrund af udvikling i bestand og tilgængelighed af boliger over tid foretages lineære fremskrivninger

af forekomst og tilgængelighed i de kommende år. Desuden gives en perspektiverende redegørelse af måder hvorpå man i Norge fra det offentliges side yder støtte til, at mennesker kan fastholde en bolig.

Undersøgelsens hovedresultater:

- **Omkring 60 pct. af borgere i hjemløshed har meget lav betalingsevne.** Omkring 60 pct. af borgerne har en disponibel indkomst fra overførsler og boligstøtte efter skat på under 7.500 kr. pr. md. Dette skal sammenholdes med, at Ydelseskommisionen opgør et beskedent grundbudget til udgifter udover husleje (forbrug til mad, vand, varme, indboforsikring mv.) til 6.900 kr. pr. måned for en enlig uden børn. Selv under de mest gunstige forudsætninger – hvor en person klarer sig for 4.000 kr. om måneden til alle andre fornødenheder end bolig – vil næsten 6 ud af 10 have mindre end 3.500 kr. tilbage til husleje.
- **Få betalbare boliger til borgere i hjemløshed på landsplan.** I løbet af et år oplever 12-15.000 mennesker hjemløshed. Ud fra den opgjorte betalingsevne, svarer det til, at mellem 7.200 og 9.000 personer årligt har behov for en bolig med en husleje under 3.500 kr. Sammenholdt med, at der på landsplan bliver omkring 4.200 almene familieboliger ledige om året i dette huslejeniveau, betyder det, at der er meget få betalbare boliger til rådighed.
- **Ikke sandsynligt, at der kommer flere betalbare boliger i de næste år.** På baggrund af udviklingen i antal genudlejninger til betalbare almene familieboliger 2016-2024 er der foretaget lineære fremskrivninger af boligudbuddet. På det foreliggende datagrundlag, herunder data om byggeaktivitet i den almene boligsektor, vil der også i de kommende år være udsigt til manglende match mellem betalingsevnen for borgere i hjemløshed og udbuddet af betalbare, tilgængelige almene familieboliger.
- **I Norge tager socialhjælpen højde for forskelle i boligudgifter.** I Norge modtager knap en tredjedel af borgere i hjemløshed økonomisk socialhjælp. Socialhjælpen er en midlertidig ydelse til personer, der ikke selv kan dække nødvendige udgifter som bolig, mad og transport. I modsætning til Danmark vurderes boligudgifterne særskilt fra den løbende forsørgelse i form af overførsler.

ØKONOMISK POTENTIALE VED HOUSING FIRST-BASERET STØTTE

Social- og Boligstyrelsen har udarbejdet økonomiske beregninger, der sammenligner de kommunale omkostninger ved, at en borger bor i egen bolig eller botilbud med relevant støtte med alternativomkostningerne ved ophold på § 110-boformer. Formålet med beregningerne er at informere og understøtte beslutninger om tilrettelæggelsen af hjemløshedsindsatsen på det politiske og strategiske niveau i landets kommuner.

Der er udarbejdet beregninger af de kommunale omkostninger forbundet med følgende scenarier for borgere på vej ud af hjemløshed:

- **Housing First-baseret støtte i anvist familie- eller ungdomsbolig.** Borgeren anvistes til almen familie- eller ungdomsbolig med støtte efter servicelovens § 85 a. Herunder beskrives forskellige scenarier ud fra, hvilken af de specialiserede støttemetoder borgeren har modtaget, herunder Critical Time Intervention (CTI), Intensive Case Management (ICM), Assertive Community Treatment (ACT) og Modificeret ACT (M-ACT).
- **Støtte på botilbud.** Borgeren visiteres til midlertidigt botilbud efter endt § 110-boformsophold, hvor borgeren afklares og efter et halvt år visiteres til længerevarende botilbud eller botilbudslignende tilbud.

Alle beregningerne strækker sig over en femårig periode.

Beregningerne viser følgende:

- De kommunale omkostninger til CTI- og ICM-støtteforløbene over en femårig periode er betydeligt lavere end de gennemsnitlige omkostninger til § 110-boformsforløb med selv få opholdsdage på § 110-boformer pr. år (30 opholdsdage pr. år).
- ACT- og M-ACT-støtteforløbene har højere omkostninger end § 110-boformsforløb med få opholdsdage på § 110-boformer pr. år (30-90 opholdsdage), men lavere omkostninger end § 110-boformsforløb med flere opholdsdage på § 110-boformer pr. år (120-365 opholdsdage).
- Botilbudsforløbet er markant dyrere end § 110-boformsforløbene over en femårig periode uanset antallet af opholdsdage på § 110-boformer pr. år.

Beregningerne tager udgangspunkt i principperne bag Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM), der er Social- og Boligstyrelsens værktøj til at belyse, hvordan sociale indsatser påvirker den offentlige økonomi. I opgørelsen af omkostninger forbundet med alle scenarier medregnes omkostninger til indsatser og ydelser, der direkte modsvarer omkostninger forbundet med ophold på § 110-boformsophold. Scenarierne i case-beregningerne er simplificerede og ikke realiserede forløb. Der bliver således ikke taget højde for, at borgeres forløb ud af hjemløshed kan være mere komplekse end det, der ligger til grund for case-beregningerne.

Det er væsentligt at pointere, at de specialiserede støttemetoder er målrettet forskellige dele af målgruppen afhængigt af borgerens konkrete udfordringer og støttebehov. Udgangspunktet for bevilling af støtte bør derfor altid ske ud fra en vurdering af den enkelte borgers konkrete behov. Det gør sig også gældende, såfremt borgeren, i stedet for en Housing First-baseret støtte i eget hjem, har behov for ophold på et botilbud.

Hvad kommer?

Der er i 2025 indgået en række politiske aftaler, som forudsætter lovændringer på hjemløshedsområdet.

Der blev med Finansloven 2025 afsat 5 mio. kr. årligt til en selvbestemmelsesordning ved valg af bostøtte for borgere i hjemløshed, som visiteres til bostøtte efter CTI-metoden i Housing First-tilgangen. Lovforslaget blev fremsat for Folketinget den 23. oktober 2025, og forventes at træde i kraft 1. juli 2026.

Derudover blev der den 5. september 2025 indgået en politisk aftale¹ med en række tiltag målrettet borgere i hjemløshed. Her blev det blandt andet aftalt at udvide refusionsordningen for bostøtte efter Housing First-tilgangen, så der fremover gives 50 pct. statsrefusion på udgifterne til bostøtte til mennesker i alle typer af hjemløshed, herunder f.eks. mennesker der kommer fra gaden, en vens sofa eller en § 110-boform. Samtidig blev det aftalt at fastholde den nuværende refusionsperiode på § 110-området på 120 dage i yderligere 2 år. Endelig blev det aftalt, at ikke-offentlige § 110-pladser fremover skal være udbudspligtige, samt at indføre et øvre loft for taksterne på både § 110-boformer og krisecentre. De forskellige elementer i aftalen, der forudsætter lovændringer, skal forventeligt lovbehandles i foråret 2026.

Herudover har regeringen foreslået, at der afsættes 15 mio. kr. i 2026 til, at kommunerne med flest personer i hjemløshed kan give et midlertidigt huslejetilskud til de mest udsatte, som risikerer at miste deres lejlighed på grund af økonomiske problemer, eller som ikke kan flytte i en lejlighed uden et tilskud. Tilskuddet skal ses som et supplement til de andre muligheder, som kommunerne har for at hjælpe borgerne med deres huslejudgifter.

Regeringen har med sit boligpolitiske udspil fra november 2025 foreslået en række tiltag til bl.a. at fremme opførelsen af almene boliger generelt, herunder med et særskilt fokus på billige boliger. Regeringen har foreslået at tilføre puljen til tilskud til midlertidigt huslejetilskud ekstra midler. Yderligere forlænges den eksisterende pulje til midlertidigt huslejetilskud, der sikrer at alle kommuner med ubrugte tilsagnsrammer frem til udgangen af 2027 kan give tilskud til midlertidig nedsættelse af huslejen i almene familieboliger til boligsøgende med akut boligbehov. Regeringen foreslår også, at justere i puljen til tilskud til etablering af små almene familieboliger, så der kan blive bygget flere betalbare boliger samt at forbedre mulighederne for at opføre boliger til udsatte borgere på midlertidige grunde.

Sidst men ikke mindst er aftalepartierne bag *Aftale om udmøntning af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet 2026-2029* enige om vigtigheden af, at der fortsat skal følges op på indsatsen mod hjemløshed, herunder på baggrund af de data, som Social- og Boligministeriet løbende modtager, og at disse drøftes med aktørerne på området.

1 *Aftale om udvidelse af refusionsordningen for bostøtte efter Housing First-tilgangen, fastholdelse af den nuværende refusionsperiode på herbergsområdet samt indførelse af en kapacitetsstyringsmodel på herbergsområdet og takstlofter for krisecentre og herberger af 5. september 2025 (Regeringen, SF og KF)*

Overblik over Partnerskabets arbejde 2022-2025

DET NATIONALE PARTNERSKAB MOD HJEMLØSHED

